

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Aktuel Politik

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1948]

Emne:Program, partiprogram, partiprogrammer

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Aktuel Politik](#) 3

[Aktuel Politik](#) 4

[Aktuel Politik](#) 5

[Aktuel Politik](#) 6

ret 19475

AKTUEL POLITIK

Danmark er et rigt Land.

Planøkonomer — og andre ogsaa — bruger ofte som Argument for Bibeholdelse af Restriktionerne den Paastand, at Danmark er et fattigt Land, og intet er mere forkert.

Danmark er et rigt Land. Regeringen forstaa blot ikke at udnytte denne Rigdom:

- 1) en arbejdsdygtig Ungdom,
- 2) en Industri, der ikke er odelagt af Krigen,
- 3) et Landbrug, der ikke er væsentlig forringet i Forhold til andre Landes.

Vi kan altsaa producere de Varer, vi skal bruge til at betale vor Import med. Og naar vor Eksport paa Trods af dette alligevel er for lille, skyldes det udelukkende, at Landet ledes uforstandigt.

For det er da Uforstand, naar vi binder 24,000 unge i en Militærtjeneste, som efter Landets Størrelse er unødvendig for at varetage de absolut nødvendige Opgaver: Grænse- og Flygtningebevogtning. 12,000 af vore unge er taget til Sverige, fordi de der kan faa Varer for deres Arbejdsfortjeneste. Tusinder har vi tigget og bedt om at faa Lov til at sende til England. Naar dertil kommer, at Antallet af Stats tjenestemænd er steget fra ca. 19,000 til nu godt 34,000, og der stadig er Personalemangel, begynder man at forstaa, hvorfor vi mangler Arbejdskraft, og hvorfor vor Eksport er for lille.

Da Tyskerne var her i Landet, var der mange Virksomheder, der ikke vilde producere mere end allerhøjest nødvendigt, fordi de var bange for, at Tyskerne skulde beslaglægge deres Lagre. I Dag er

der lige saa mange, der ikke vil producere mere end nødvendigt, thi hvis de kommer over en vis Indtægt, kommer de af med deres Merfortjeneste i Skat.

Rigdom har vi — vi benytter den bare ikke.

Det eneste, vi er fattige paa, er Mænd med det rette demokratiske Sindelag, Fremsynethed og Mod, Mænd, om hvem man kan sige, at de har „Haab i deres Bryst og Tro i deres Hjerter“. Havde vi dem, var Restriktionerne afskaffet i Dag. Havde vi dem, var Danmark et rigt Land.

Kaj Larsen

DET KALDER MAN FRIHED

I en Samtale om vore Valutaforhold mellem en Retsstatsmand og en ledende Venstremænd faldt forleden følgende Replikker: „Naar Borgeren har betalt sin Indkomstskat, sin Formueskat, sine Toldafgifter, eventuelt sin Merindkomstskat og hvad andre Afgifter, man har paalagt ham, saa maa dog Resten være hans eget.“ „Nej, deri tager De fejl. Valutaen er Statens!“!

„LUKSUS“

Efter Vareforhindringsdirektør Lindgrens Forslag til en Omstilling af vor Samhandel med Udlandet, kan vi vente en Nedsæt-

teise af vore Luksuraførem af Kaffe, The, Cacao, Tobak o. m. a. med 50 pCt. Tilbage har vi Naturens rene Gleder — Arbejde — staa i Kø — betale Skat.

Det frie Initiativ

Kort før sin Død fremsatte Præsident Roosevelt følgende Udtalelse:

„Jeg tror paa det frie Initiativ — jeg har altid troet paa det. Jeg tror paa Fortjenestens Betydning i Produktionssystemet — det har jeg altid gjort. Jeg tror, at Privatinitiativet kan give vort Folk fuld Beskæftigelse. Jeg tror paa Nyttens af sig Belønning for Dygtighed og Vilje til at tage en Risiko. Vi maa afskaffe Produktions- og Priskontrol, saa snart de ikke længere behøves, og opmuntre Privatinitiativet til at producere i stadig voksende Omfang i fri og aaben Konkurrence.“

Vor Indtægt og Formue.

Opgørelsen for Finansaaret 1945 —46 viser, at der i hele Landet var ca. 1,959,000 — altsaa — næsten 2 Millioner — skattepligtige Borgere med en samlet skattepligtig Indkomst paa 7,132 Mill. Kr. og en samlet Formue paa 14,116 Mill. Kr.

Jordværdien, der er paa næsten 7000 Mill. Kr. (og ved Ejendoms-handler altid viser sig betydeligt større end Vurderingen) udgør altsaa nogenlunde Halvdelen af den skattepligtige Formue.

Alligevel synes mange ikke at forstaa, hvilken afgørende Betydning Jordspørgsmaalet har.

Næste Valg bliver Retsforbundets.

ARBEJDER!

Kast Tiggerstaven fra dig!

Der er for Tiden mange Mennesker, der lever under trænge Kaar, og der er ingen Tvivl om, at de Tilstande, der nu raader, ikke i Lengden tolereres, men hvorledes skal vi skabe et Samfund, „hvor faa har for meget og færre for lidt," naar de „store" Politikere ikke har Mod eller er i Stand til at vise nogen Vej ud af Vanskelighederne.

De Partier, der har taget Patent paa at være de fattiges Vaaben-dragere, har det let i denne Tid — det er ikke vanskeligt at overbevise os om den Fatigdom, vi bliver mindet om hver Time paa Dagen.

Socialister og Kommuniste har i disse Dage en Chance for at paakalde sig Opmerksomhed. Der er fremsat Forslag om, at Staten bevilger 32 Mill. Kr. til Rabatkort, og de, der ikke skynder sig at stemme for det, faar Betegnelsen: Arbejdertjender; hvad vi Arbejdere saa maa huske til Valgdagen.

Det er bemærkelsesværdigt, at disse „store Velgører" ikke med det samme fremsætter Forslag om Love til at skaffe Dækning for de mange rare Millioner — der foreligger jo intet om, at Pengene skal skaffes ved Nedskæring af andre Udgiftsposter.

Vi husker tydeligt, hvorledes den socialdemokratiske Ordfører, da der i forrige Rigsdagssamling blev behandlet Forslag om Forbrugsskatten, hævdede, at hans Parti selvfølgelig ikke vilde undlade at bevilge Penge, der var nødvendige, og vi ved, at de 32 Mill. Kr. vil forøge Skattestryk med maaske 40 Mill. Ingen af de gamle Klassepartier har endnu formaaet at lave Skattelove, uden at den fattige har faaet det største Tryk. Den, der har Skatteevne, har ogsaa Evnen til at vælte den over paa det arbejdende Folk. Det forøgede Skattestryk vil bevirke, at

Arbejderen faar sine Kaar endnu mere forringet.

Efter en Krig kommer en Periode med økonomiske Vanskeligheder, men Problemer løses ikke ved at sætte Befolkningsgrupper op mod hinanden. De økonomiske Forhold er nu saaledes, at selv om vi havde den mest retfærdige Fordeling, vilde den enkelte ikke opnaa nogen høj Levestandard.

Skal der fordeles mere, maa der produceres mere; alle maa ind i Produktionen, der er for Tiden ikke Raad til, at Tusinder af Mennesker tjener deres Løn ved at sidde i Administration — der produceres mere paa Værksted og bag Ploven end ved Skrivemaskinen.

Under Finanslovdebatten anviste Retsforbundets Ordfører, hvorledes vi kunde faa Produktionen i Sving — det er glædeligt, at mange af de store Dagblade blev begejstret for den Optimisme, Starcke gav Udtryk for — men hvorledes med Politikerne?

Vi Arbejdere maa faa Øjnene op for, at Understøttelser alene ikke løser noget socialt Problem til Bunds!

Vi Arbejdere maa kræve at faa Ret til at arbejde og Ret til at have det fulde Udbytte ubeskaaret af Skatter og Monopoler. Vi kræver en Grundskyldsreform, saa hele Folket faar Andel i den danske Jord.

Vi kræver Ret til at anvende Arbejdslønnen til de Livsgoder, vi trænger til, derfor maa Vareforhindringsdirektoratet væk.

Danske Arbejdere maa gennem deres Organisationer søge Forstaaelse med Arbejderne i den øvrige Verden, kun derved forhindres Oprustning, der holder det arbejdende Folk nede i Armod. Kun det arbejdende Folk i hele Verden kan forhindre en ny Verdenskrig!

Ingen ved, hvornaar der kaldes

til Valgurnen! Retsforbundet appellerer til hele det arbejdende Folk om at tage Mod til sig til at tro paa Friheden!

Almisser eller Rettigheder!
Kanoner eller Smør!
Tvang eller Frihed!

Valget burde ikke være svært!

Arbejdsmand Johs. Jensen,
Korsør.

YTRINGSFRIHED

Der var en Journalist, der af sit Blad fik paalagt den Opgave at skrive en ledende Artikel om Ytringsfriheden.

Den skulde fyde nojagtig en Spalte.

Aa, ja.

(Fra Didrik Skeels nye Samling „Ultra-Social-Sarica").

SEKS PUNKTER imod Socialiseringen.

Den engelske Politiker Mr. Ralph Assheton fremsatte fornylig følgende seks Indsigelser mod Socialiseringen:

1. Socialiseringen forøger Politikerne og Bureaokraternes Magt og formindsker den enkeltes Rettigheder og Frihed.

2. Det er ikke en Politik, der har Vælgerflertallet bag sig.

3. I mange Lande, hvor Socialiseringen er blevet prøvet, kan den kun opvise en Række Fejlgreb og Tab.

4. Socialisering erstatter sund forretningsmæssig Ledelse med bureaukratisk Kontrol uden Erlaringer bag sig.

5. Socialisering vil odelægge vore Chancer for Eksport og saaledes reducere vore Muligheder for at importere nødvendige Levnedsmidler og Raamaterialer.

6. Socialisering gør en Ende paa Forbrugernes og Arbejdernes frie Valg og placører dem under en eneveddig Herskers Vilje.

Vi bringer Mr. Asshetons Punkter, fordi de, uden at et Ord ændres, kan overføres paa danske Forhold.

KAN RESTRIKTIONERNE AF

Det gode danske Humør.

Vi er ved at miste et af vore bedste Aktiver: det gode, danske Humør.

Udlandinge, der har været her for, taler om den mærkbare Men-

Retsforbundets Politik er aktuel

udtalte Oluf Pedersen i sin Radiotale.

Det er givet: vi vil alle af med Restriktionerne, det er der jo Enighed om.

Da vi er de eneste, der kan afskaffe Restriktionerne, fordi vi gaar ind for en dertil svarende Politik, saa maa vor Politik ved kommende Valg blive i højeste Grad aktuel. Og derfor er det nødvendigt, at jeg siger nogle Ord om vort Maal, om den Samfundsordning, vi betegner som Retsstaten.

Vi hævder som det afgørende for et sundt Samfund, at der er Respekt for Ejendomsretten. Den respekteres i Dag Borgerne imellem, men ikke mellem Borger og Stat.

Med andre Ord: Den Moral, der i Dag gælder mellem Borgerne indbyrdes, skal ogsaa gælde mellem Borger og Stat. Det er ligetil. Heraf følger, at de Værdier, vi skaber i Fællesskab, skal være fælles Eje, medens de Værdier, som den enkelte Borger skaber ved sit Arbejde, bør blive hans.

Og vi stiller derefter følgende fem Krav:

Ligeret til Jorden, Udbyttet af eget Arbejde, naturlig Begrænsning af Fællesskabet,

personlig Frihed og fuldt Folkestyre.

Saa sidder der sikkert mange og tænker ved sig selv, at hvis det er Retsstatens Maal, saa har de længe været Retsstatsfolk, ja, saa vil jeg ikke benægte det. Jeg henstiller blot, at man nu drager Konsekvensen deraf.

talitetsændring, der har fundet Sted. Danskerne er blevet mere kyniske, hårde og uvenlige.

Det er Synd, at det gaar saadan — det gode Humør har baaret over saa meget i Krigens Tid — saa der er Grund til at spørge: hvorfor?

En af de væsentligste Grunde er Varemangelen. Det er rigtigt, at Ekspeditionen i Forretningerne til Tider er horribel, umulig og til Tider uforskammet — men naar man ingen Varer har og fra Morgen til Aften, blot skal sige nej og ofte skændes med Kunderne, der ikke kan forstaa dette evindelige Nej, saa bliver man efterhaanden træt og kold — og det bliver Kunderne ogsaa. Ko-Systemet er heller ikke egnet til at sætte Kulor paa Tilværelsen.

En anden Aarsag er Skatteplyndringen, særlig for Ungdommen, de nygifte, der sidder i dyre Lejligheder og skal svare Skatter, der intet levner til Livets smaa Behageligheder. Følelsen af den haabløse Trædemølle gør sær og gnaven, og hele Spekulationen gaar ud paa at tjene lidt ekstra Penge, uden at Skattevæsenet faar Besked, for dog at mærke lidt til, at man lever. — Alle de smaa Tjenester, man for ydede, skal nu betales — man er blevet haard og krevende.

Systemet ødelægger ikke alene Befolkningens Økonomi, men angriber ogsaa dens Karakter, det er ikke nok at give Humøret en Gang Lak, men der var engang noget, der hed Arbejdets Glæde. „Sagens Kerne“.

STARCKE udtaler paa Rigsdagen:

„Naar der nu raibes paa Eksportoffensiv, maa vi forstaa, at først maa der en Importoffensiv til, saa skal Eksportoffensiven nok komme af sig selv.“

„Der gaar umaadelige Værdier til Spilde i Administrationen, men hvad værre er, vi ødelægger en hel Generation af vor Handelsstand ved at opdrage dem til at tænke i Papirer og Attester i Stedet for i Varer og Realiteter.“

„Det er vigtigt at gøre sig klart, at vi maa af med Restriktionerne — ikke paa en Gang. Først maa vi lukke op for Olie, Benzin, Kul, Jern, Kemikalier og Byggematerialer. Dette maa ske meget hurtigt. Derefter maa der gives fri paa andre Omraader — hvor hurtigt er nærmest en Temperamentsssag, som maa afgøres af de politiske Muligheder. Mit Temperament er i Retning af „Staa op, tag din Seng og gaa!““

- AFGRUNDEN -

„Der var en Mand, der styrtede ned i en Afgrund, der var 1000 Meter dyb. — Da han var faldet 100 Meter, tænkte han: Det gaar da vist galt, det her. — Men da han var faldet 950 Meter, tænkte han: Naa, forløbige er det jo gaaet meget godt. — Aa, ja. — Det var en short story fra vor Tid.“

Hvad eller hvem Diderik Skelet har tænkt paa, da han skrev oven-

staaende Ultra-short-story, ved vi ikke, men det kunde være de mange, der nok er Modstandere af den socialistiske Stat, men ikke endnu skarpt vender sig mod den Socialisering, der herhjemme har fundet og fortsat finder Sted, fordi „det gaar jo meget godt.“ — men Afgrunden venter.

For Manden i short-story'en er der naturligvis ingen Redning — han ender pladask i Afgrunden — men for dem, der klart ser, og dem, der blot aner den socialisti-

SKAFFES? JA! Blot man gennemfører Retsforbundets Politik.

ske Fare, den plansøkonomiske Afgrund, og vil stritte imod i Tide og allerede i Dag melder sig til Kampen — for dem kan Afgrunden undgaa, naar det lykkes dem at vække og sætte tilstrækkelig mange til at gøre en indsats med.

For os, der har været Vidne til det socialistiske Eksperiment i Tyskland i 20-erne og dets Konsekvens: Nazismen og hvad dermed fulgte — for os turde det være klart, at en Gentagelse maa undgaa. Afgrunden skal ikke vente os — derfor: Med i Kampen!

sfo.

Skal Danmark ikke med?

Det maa have været vidtskuende og energiske Politikere og National-Økonomer, der har læst Told-Unionen mellem Holland, Belgien og Luxemburg i Stand. Den vil betyde umaadelig store økonomiske Fordele for alle tre Lande og kun Tab for de Erhverv, der — nota bene paa den øvrige Befolknings Bekostning — monopolært, ved Udelukkelse af udlandsk Konkurrence, har lukkeret ved Tolden mellem disse Lande.

Jo større Told-Område des større økonomiske Fordele for alle til Området hørende Lande. (Jvt. U.S.A.s store Told-Område.)

Udvidelse af Told-Området betyder økonomisk Landvinding ved Billiggørelse af alle de Varer, der før kun kunde faas mod Overbetaling (Tolden).

Herved bortelimineres ogsaa en Mængde saakaldte Beskyttelses-Told? Satser, der i Virkeligheden er ubeskyttende, nemlig for Forbrugerne. Disse Satser bevirker, at Tolden ikke alene ikke bliver erlagt til Staten, idet de paagældende Varer slet ikke bliver indført, men oppebæres som et Pris-Tillæg af de beskyttede Erhverv — paa andre Erhvervs og Forbrugernes Bekostning.

Disse Forhold maa være taget i Betragtning i de tre Lande og uundgaaelig politisk-erhvervs-mæssig Modstand overvundet. Vi kan nu vente et stort økonomisk Opsving i disse Landes Økonomi.

Der vil næppe kunne være Tvivl om de umaadelige økonomiske Fordele, Danmark vil kunne faa

ved en Tilslutning til denne Told-Union. De tre Lande vil temmelig sikkert være glade ved at faa flere Lande med i Unionen. Det vil nemlig betyde endnu flere og billigere Varer, og derved flere Værdier tilovers til nyttige Foretagender og Opsparing.

E. Dehn.

Forundring i Folketinget

Hr. Starcke er meget forbavset. Der er noget, han ikke forstaaer. Han synes, at Venstre mener noget andet i Fjor end i Aar. De hjemlige Restriktioner staaer stadig i fuldeste Flor, og dem vil Venstre beholde. Det vilde de ikke i Fjor.

Han med sine egne Ører har hørt, at Venstremænd sa', at disse Statsforholdsregler skal vi ikke ha' mere a'. Og fjerne de Baand, der snarer, er det første, som Venstre vil. Men Baandene er der stadig. Hvordan kan det dog gaa til?

Dog kan det sagtens forklæres. Saaledes sagde de — men man maa ikke glemme, at siden er der svundet et helt Aar hen. Og under en Valgkampagne der siges jo mange Ord. I Aar er Venstre Regering, det var de ikke i Fjor.

Alt dette med Restriktioner, Valuta og Statstilskud og lignende store Problemer, de ta'r sig forskelligt ud, naar man ser dem nede fra Jorden og oppe højt fra en Sky. Det vidste Hr. Starcke vel ikke, men han er jo ogsaa saa ny.

Ærbødigst.
(Efter „Berl. Tid.“)

Undertegnede ønsker:

- At blive Medlem af D. R. U. — Kontingent 4,00 Kr. pr. Aar. „D. R. U.-Nyt“ gratis.
- At tegne Abonnement paa „D. R. U.-Nyt“. — Pris 3,00 Kr. pr. Aar.
- Gratis Pjece, der giver nærmere Oplysning om D. R. U. (Sæt X ud for det ønskede)

Navn: _____ Stilling: _____

Adresse: _____ Amt: _____

Indsendes som Tryksag til Kaj Larsen, Læssøgade 125, Odense, Telefon 8096.

Næste Valg bliver Retsforbundets.

FORLAGS- og TRYKFORLAGS-REKONSTRUKTION

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk